

Gredé proti Muti sva po priliki ondi, kjer se cesta iz Ivnika s Koroško veže, ali malo više prašala nekatere ljudi: Kako se oni vesnici pravi; razumeli naji so, pa toliko bistrega jim ni bilo zročeno, da bi bili mogli ta gordijski voz razvozljati. Pustivša te siroteje sva neko žensko na gumni slamo stepljočo poprašala za taisto reč; ta je hitro rekla: „verštê bindiš niks“. Taka je! Tû so mi se nehoté vrinule neumne misli nekega neslovenskega gospoda, ki je več let na mariborski gimnazii učil in sedaj ga že slovenska zemlja pokriva. Ta bivši naravstvenik je nekde menil ali zasledil, da je človek nastal kakor merčesi ali červiči v kaki mlaki ali kaluži. Moj Bog, odpusti mi! Vsej si nisem sam rad teh bedastih misel v pamet poklical. Svete nebesa! varujte nas take omike, pa tudi takih ljudi, ki tako blodijo. (Dal. sl.)

Iliade XVI. spev.

Poslovenil J. Ljubič. *)

- Patrokl pa pri Ahilu stoji, pri vodju junakov,
Bridke solzice livaje, kakor črni urelec,
Ki po stermem pečovji vodo pretamno izliva.
Berzonogati, bognjerojeni Ahil ga miluje,
5. Glas zažene ter mu besede te krilate reče:
Kaj li solze prelivaš, Patrokl, kakor deklina
Mi nedolžna, ki teče za materjo, vzdignit jo prosi,
Primši se obleke overa mater hitečo,
Jo pogleduje milo jokaje, da bi jo vzeti hotela.
10. Tej enako, Patrokl, mile solzice ti točiš.
Mar sporočiti meni ali Mirmidoncom kaj imaš?
Ali morebiti iz Ftije sporočilo si zvedil?
Aktorović Menotios še pri življenji ima biti,
Med Mirmidanci Ajakič Pelej tudi še biva,
15. Midva oba za te bi žalvala, ako bi umerla.
Ali ti žalost je bridka zavoljo Argivcov ginečih
Tam pri ladijah votlih, lastni pregrehi v plačilo?
Daj, naznani, pa nič ne prikrivaj, da veva obadva!
In globoko zdihaje mu Patrokl vitežki praviš:
20. Péleja sin Ahil, najgorši junakov ahajskih!
Na me ne serdi se, bridka se tuga Ahajcov lotila:
Tisti usi, ki prej so najhrabrejši bili, ležijo,
Tam pri barkah ležijo, ranjeni sulcami, pšicam':
Krepkega Djomeda Tidejeviča pušica zadela,
25. Odisej. Agamemnon ponosni sta ranjena sul'cam',
Tudi Euripilu ostra pušica v nogo priletela.
Rane jim celijo urno skakljaje zdravniki umni,
Jim bolečine hladijo; le ti sam si nespraven.
Da bi se serd ne lotil me nikdar, kakoršen tebe,
30. Ti v nesrečo le hrabri! Kaj bo potomcom hasnilo,
Ako rešiti nočeš Argivcov iz stiske sramotne?
Ti brezčutni! tebi ni Pelej vitežki oca,
Mati ne Tetida; tebe stvarilo sinje je morje.
Stermo pečovje, ker kruto serce u persih ti bije;
35. Ako pa v duhu kako božje naznanje te plaši,
Ali po blagi ti materi Zen kaj mogočni sporočil,
Mene saj pošlji, mirmidonske čete tud' z mano;
Ako bi nam bilo rešiti mogoče ljudstvo ahajsko.
Daj da persi oklenem si s tvojim terdnim oklepom,
40. Da bi Trojanci mene za tebe deržaje boja nehali,
Si pogumni sinovi ahajski odahnili straha
Vtrudeni; res kaj malo trenutkov vojske počitka!
Lahko možaki nevtrudeni vtrudene v bojnemu kriku
Proti terdnjavi od ladij, šotorov bomo zagnali.
45. Tako govoril in prosil je revež; samemu sebi
Moral je bridki pogin in pa strašno smert izprostiti,
In nevoljno tekun siloviti Ahil mu odverne:
O veličastni Patrokl, kaj si ti vendar govoril!
Nič ne porajtam za Božje preroštvo, ki bi ga zvedil,
50. Ni poročila od Zena blaga mi mati prinesla;
Ampak bridka bolest mi prešinila serce in dušo,
Kadar enakega sebi človek oropati hoče;
Ki mogočnejši je, hoče uzeti mi častno darilo:
Ta bolest mi je bridka, grozno skeli me v serce.
55. Deklico, ktero mu v častno darilo so dali Ahajci,
In sem pridobil jo s sul'co, kipečo terdnjavo razdjavši,
Agamemnon, vodja junakov iz rok je ugrabil
Atrejevič, kot bil bi jez kakošen tujec brezčastni.

*) Za pokušnjo iz prestav nadepolnega učenca Novomeške gimnazije. Vred.

- Pa pozabimo, kar je preteklo; nikdar tudi nisem
60. Misli se vedno serditi; pa sem vendar bil sklenil,
Prej nikakor serdu ne nehati, dokler da enkrat
Privihra do ladij bojno hrumenje in vojska.
Toraj persi okleni z mojim slovečim oklepom
In bojeljubne Mirmidonce pelji u vojsko,
65. Ker pa že črne se trume trojanske okoli podijo
Močno krog ladij: Argivci se pa obrežji na morskem
Vijejo, drenjajo, ker le še malo zemljišča imajo.
In trojansko kardelo vesvoljno za njimi jo bije
Derzno, saj ne vidijo moje čelade oblička
70. V blišču bliskati; berzo bi bili polnili prekope
V begu za mertvaci, ak' Agamemnon bi vodja mogočni
Meni bil skazal pravico, pa zdaj naskakujejo tabor.
Več ne suče Djomed Tidejevič v rokah junaških
Pike razkačen, da bi Danajcom sramoto odvernil;
75. Atrejeviča glasnega krika ne enkrat ne čujem
Iz sovražnega gerla; pa Hektora vpitje morivea
Navduševaje Trojance krogi se čuje, s hrumenjem
Sipljejo se čez plan ter bijejo v boji Ahajce.
Zdaj pa vendar, o Patrokl, spodi nadlogo od ladij,
80. Udri serdito v Trojance! da v žarečem plamenu
Bark ne zažgejo in ne prepredejo mile vernitve.
Slušaj pa kar s poveljno besedo na serce ti stavim,
Da boš čast glasovito in slavo meni pridobil
Pri vesvoljnih Danajcih, cvetečo da tudi deklino
85. Spet mi dajo nazaj, priložijo drage darila.
Jih odpodivši od ladij se verni nazaj; morebiti
Da pridobiti da slavo germeči zaročnik ti Here;
Vendar nikakor vkrotiti brez mene ne smeš hrepeneti
Bojeljubne Trojance; to bi me malo slavilo,
90. Tudi napihnen možakov v vojski in bojnemu vrišu
Trojce morivši ne vodi proti iljonskem' ozidju,
Da vekovečnih bogov se z Olimpa ne bliža nobeden
Tebi: sila jih ljubi daljekostrelec Apolon;
Ampak verni nazaj se ko lad'jam rešitev prineseš,
95. Druge pa pusti tamkaj, naj bijejo se po planjavi.

Dopisi.

Iz Kobleglave na Goriškem 1. sept. Huda živinska bolezen se je k nam pritepla, in napada po redu govejo živino ter jo naglo umori; danes so enega vola, ki je krepal, razrezali, pa nič družega našli kot vrance sila dosti; ravno to so tudi pri prejšnjih čveterih dobili. Ljube „Novice“, ker rade na pomoč hitite, svetujte nam kaj. *)

Iz Mokronoga na Dol. 14. avg. Danes so pri nas premije delili gospodarjem, ki so najlepši kobile izredili. Komisija je štela 7 mož: dva gospoda (deželni svetovavec gosp. Lašan in prof. Bleiweis) sta prišla iz Ljubljane, poslana od deželnega poglavarstva; dva višja oficirja z vojaškim živinozdravnikom sta prišla iz Gradca; dva gospoda (gosp. grof Barbo in gosp. Gresel) pa sta bila iz bližnje okolice kot zaupna moža od deželnega poglavarstva izvoljena. 7 premij je bilo za razdelitev namenjenih, in čeravno je le 14 kobil (dve z žebetoma, 12 pa družih mlajših brez žebet) na ogled prišlo, je komisija letos vendar vseh 7 premij — 50 svetlih cekinov — razdelila, enemu gospodarju pa je mogla le samo medaljo dati, ker za našo deželo je sploh le 7 premij določenih. Memo predlanskega je komisija z veseljem zapazila, da so kmetje letos veliko lepšo živino pripeljali, kar se tiče mladih žebic; žalostno pa je bilo viditi le dve starejši kobili z žebetoma in še te tako malo prida, da je je komaj eni iz posebno dobre volje mogla dati manjša premija. Res čudno je, da v Mokronogu ni bilo dosihmal še nikoli nobene čedne do 8 let stare kobile viditi! Da bi jih ne bilo, ne moremo skor verjeti; da bi se pa ne splačalo za 15 cekinov se potegniti, ki se dobé s prvo premijo, nam pa tudi ne gré v glavo. Letos je bilo pervikrat pri teh premijah tudi to, da vsak, kdor je premijo dobil, je prejel tudi medaljo z napisom: „Za

*) Vaša bolezen je navadna poletinska bolezen, ki se imenuje vrančni prisad ali čerm. „Novice“ so skor vsako leto o tej bolezni pisale; išite v kazalu prejšnjih let in našli bote prav natančen poduk. Vred.